

І мертвим, і живим, і ненарожденим...

Газета Верховної
Ради України

Долос жордані

№ 80 (2327) ■ Субота, 6 травня 2000 року ■ Ціна договірна

Київська
міська
держадмі-
ністрація
подарувала
ветеранам
Великої
Вітчизняної
війни
автомобілі
ЗА3
«Таврія».

Фото Олександра
КЛИМЕНКА.

- 1648 р. Перемога Богдана Хмельницького над польським військом під Жовтими Водами.
- 1788 р. Народився український освітній діяч Дмитро Княжевич.
- 1793 р. Народився декабрист Матвій Муравйов-Апостол, член Південного товариства, учасник повстання Чернігівського полку.
- 1841 р. Вийшли окремих виданням «Гайдамаки» Т. Шевченка.
- 1920 р. Окупація Києва польськими військами.

6 травня

Про те, що забути неможливо

Підбито підсумки конкурсу
«До 55-річчя Перемоги: солдатські історії»

На початку березня цього року наша газета оголосила конкурс: розповісти про цікаву історію з фронтового життя Великої Вітчизняної війни. Сотні, тисячі наших читачів надіслали листи до редакції. Здебільшого колишні фронтовики, які пройшли крізь горнило війни. Десятки таких листів газета надрукувала під рубрикою: «До 55-річчя Перемоги: солдатські історії». Такі розповіді друкуємо і в сьогоднішньому номері. Попервах ми мали намір відзначити авторів найцікавіших листів-публікацій. Та не вдалося з'ясувати, що це зробити практично неможливо — настільки оригінальними і цікавими є всі спогади. Невидумані, живі фрагменти фронтового життя. Без прикрас та різного пересмікування.

(Закінчення на 3-й стор.)

Не посоромімо слави героїв

З виступу Голови Верховної Ради України Івана ПЛЮЩА
перед ветеранами Великої Вітчизняної війни 3 травня 2000 року

Голова Верховної Ради України І. Плющ напередодні Дня Перемоги зустрівся у парламенті з ветеранами Великої Вітчизняної війни — Героями Радянського Союзу, кавалерами ордена Слави і медалі «За відвагу».

Голова українського парламенту від імені депутатського корпусу поздоровив учасників бойових дій із святом, передав привітання від Президента України Леоніда Кучми.

У виступі І. Плюща наголосили на тому, що минула війна, яку наш народ називає Великою Вітчизняною, справила вирішальний вплив на весь подальший розвиток України, на боротьбу народів Європи за соціальні і національні визволення, за свою незалежність.

(Закінчення на 2-й стор.)

Уклін від усіх поколінь

Стало майже модою цитувати апокаліпсис, особливо то пророки мисде, де сказано, що засудим третій ангел і впала з неба зоря Полін. Оже, третій ангел. А що ж перші два? Їх не згадує, а даремно, бо, виявляється, те місце тих пророческих, і коли вони засудили, то «вмирилися града та вогонь, перемишні з кров'ю», і впали на землю, і спалилась третина землі, і третина дерев, і всіляка зелена трава поторіла, і третина моря, і загинула третина кораблів... Оже, воно й справді було, і здається навіть дивним, що солдатські могили по всій Європі змогли вистити усіх, хто закрив собою людство від апокаліптичного згари й політи у бору. А солдатів тієї війни лишилося дещо менше, і єдине, що хоч якось чимось може виправдати принесені ними жертви — відчання пам'яті поколінь, проста, печальна й справжня, не розбавлена воєнними фільмами й романами.

Фото Станіслава ФЕНЕНКА.

А ще був випадок...

Яковлево визволителя пам'ятає...

Іван Тимофійович Бєлов за характером, як і належить людині, що віддав армії все своє життя, не великий сентиментальний. А тут розчудились майже до сліз. Ще 6 лєт До Миколаївського шпиталю інвалідів війни, де він лікувався, завітала делегація аж із... Белгородської області Росії. Спеціалісти для того, аби вручити йому, позовникової у містечку, посадженої за номером один про присвоєння звання «Почесний громадянин Яковлевського району». Йі загалом про длетку молодість капітана-танкіста Бєлова, який особливо відзначився в залесній битві на Курській дузі. То його рота знищила там 11 танків і майже батальйон ворожої піхоти. То і його бойовим старшиним й мужністю було визволено від фашистів селище Яковлево — і люди, бач, не забули цього. Вшанували, дякуючи, через десатирію.

(Закінчення на 3-й стор.)

У номер

Годі «просто дбати» — треба закон мати

У рамках всеукраїнської конференції жіночих організацій проведено громадські презентації підготовлених парламентських законопроектів «Про державну допомогу сім'ям з дітьми». Ініціатори — голова парламентського Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Геннадій Удовенко, заступник голови Комітету ВР з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Лідія Гринюк-Орнич доклали зусиль до підготовки цього важливого для українських сімей документа. Гостям заходу були саме представники асоціацій багатодітних родин, товариств одиноких матерів та несповних сімей, жіночих організацій.

Кредити МВФ — бути чи не бути?

Думки вголос на тлі «вириттів»
лондонської «Файненш таймс»

Кореспондент газети «Файненш таймс» у Москві Чарльз Клоуер у низці своїх квітневих статей нахвості дав досить точні відповіди на болісні для багатьох українських політиків і державних діячів питання: з якою метою саме ви і його газета в січні-березні ц. р. опублікували серію ошквджливих матеріалів про обман керівництва МВФ Національним банком України в 1996—1997 роках, який бучиймо мав місця?

(Закінчення на 10-й стор.)

■ У Національній спілці художників розгорнуто всеукраїнську виставку творів образотворчого мистецтва, присвячену 55-й річниці Перемоги.

■ Двох «торговців людьми» виявили працівники відділу боротьби з організованою злочинністю в Сніківському Донецької області.

■ У столичному Українському домі відкрилася персональна виставка інвалідів війни (групи без обсяг руку) художника Петра Вітерка «Через терни до зірок».

Підбито підсумки конкурсу «До 55-річчя Перемоги: солдатські історії»

P.S.

Не посорожимо слов'янського героїв

(Початок на 1-й стор.)

Кожному поколінню наших людей волею історії доводиться пережити чимало випробувань. Але з випробування, яке випробували шапою наші ветерани — раями і капітани, полковники і генерали, труївники і тили і партизани, — не ідути у порівнянні з найтяжчим випробуваннями, яких досі зазнало людство.

Ветерани війни — гордість нашого народу, найавантюристичнішого і найбільшого суспільства — вписали багаті історії героїв і в роки великих лихоліть, і в неспокійний мирний час.

Учасники війни — найближчим батькам і матерям — іншіше місце покійників зобов'язані своїм життям, майбутнім наших дітей і онуків. Історія золотими літерами записала подвиг старшого покоління на своїх сторінках, і він не меркне від часу, скільки б роки не минуло від тієї гірної пори.

Груди ветеранів прикрашені бойовими нагородами, а тіла посічені кулями, осколками мін і снарядів. Український народ і ми, його представники у парламенті, схилилися перед незліченими жертвами, принесеними нами на дитину свободи і незалежності Батьківщини. Минуть роки і війни, але різна земля завжди пам'ятатиме нас величезно славетнім за великий подвиг. З нас беруть і братиуть приклад майбутні захисники Вітчизни, і можна не сумніватися, що, маючи перед собою такі яскраві приклади любові до Батьківщини, мужності і незламності, сини й онуки не посоромлять наших веселих слави.

Хоча можна забути, наприклад, героїчні подвиги полковника Миколи Фелюровича Шинкова, дзюніка, який зруйнував 177 боївних вилотів, потопив 14 ворожих суден? Або полковника Івана Якимовича Шенюка, який здійснив 300 бойових вильотів і збив 17 літаків ворога?

Серед нас є люди, які форсували Дніпро, — полковник Семен Опанасович Крикун, лейтенант Юрій Михайлович Сагайдачний, Дунай — підполковник Микола Юхимович Єрешенко, Імани — підполковник Валентин Басюлович, — підполковник Микола Семенович Сінко, Осер — капітан Іван Сергійович Мелько.

Я назвав лише декілька і притримав. Але для кожного з нас можна писати книги, складати легенди.

Ми заслужили свою славу шану до людей, які вартували Верлону на фашистського повеління, а в повсюдні роки палили її з руїн. Ми склалося голови пені, і ми пам'ятати ті, хто здійснив великі подвиги прикладні покоління. Винам наш слава! Врештовичи веселітні-історичне зна-

чення Перемоги, важливість вшанування подвигу народу, збереження пам'яті про захисників Вітчизни. Ветерани Радянської Армії і Військової авіації України "Про ушанування Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 років".

На прелестний жай, у силу багатьох суб'єктивних і об'єктивних причин, наша держава не змогла забезпечити ветеранам життя, гідного народу-переможцю. Ми усвідомлюємо, що в житті інші не все так, як хотілося б, як людина не все. Розуміємо, що і ми живемо далеко не так, як ви хотіли зусилля. Замість про вас і біди і негаразди не лише з листів ветеранів, яких, до речі, останнім часом до Ветеранів Радії надійшло понад 12 тисяч, а й з численних зустрічей з вашими побратимами, коли перебуваючи у виборчих округах.

Тому, що наша зустріч присвячена Дню Перемоги, напередодні вашої подорожі в Москву для участі у святковому параді, ми хотілося б, щоб ви висловили свої думки і наміри досвідом переможного життя людей, які нам разом підняли прапори України. Ви, як інші, знаєте, що в складних зматанках перемогте не число, а вміння, організованість і наполегливість, і, нарешті, майстерність духа. А якщо згадати минулу війну, експлуатація її обростає гітлерівські були у повній відповідності з вимогами військової війни. А ви і перемогли на війні, коли не вистачало боєприпасів і спорядження. Тому, що в таких випадках в іді вступала властива нашому народу кмітливість, залучила, плучили, косяби, і боюне закінчення виконувалося. Навні ми, в процесі перебування економіки, часті бракує отної мінімальної.

Ви приїхали на цю зустріч з різних куточків країни, і кожен може сказати: земля наша багата, а люди в ній поки що мало. За історію бачити хто з керівників смачні і чесні, коли центр стає і гроші, і продукти харчування, і одяг. Але ж часи централізації минули, і тепер треба кожному, не лише керівникам, а й виробникам шукати свій ефективний маневр, на від оповодати ізі азіми економіки, торгів вивести країну з кризи.

Хочу вас запевнити, що закозакційний орган держави — Ветерани Радії України — робитиме все можливе, щоб поліпшити життя наших громадян і перемогти ветеранів війни, підвищити їх соціальний захист, подолати соціально-економічну кризу, забезпечити задоволення в суспільстві.

Ви знаєте, що після міноритарних президентських виборів політична ситуація в країні почала стабілізуватися. У Ветеранів Радії утвердилася більшість, яка підтримує програму Президента Л. Кучми. Перекона-

З виступу
Голови Верховної Ради України
Івана ПЛЮЩА перед ветеранами
Великої Вітчизняної війни
3 травня 2000 року

ний, що вже цього року країні відчуже позитивні ідеї ідеї задоволення потреб Президиату, Верховної Радії, уряду.

Проте ми, ветерани війни, інваліди, люди, які мають іншу не складну з перемогі денного Верховної Радії України. Парламент прийняв достатню кількість законодавчих актів, спрямованих на поліпшення соціального забезпечення цих категорій громадян. Але, на жаль, наша економіка іні в такому стані, що важко виконати вимоги законодавства у повному обсязі. Через це для частини цих закозакційних актів тимчасово призупинено. Однаки певного поліпшення результатів господарства, що з'явився впродовж останніх чотирьох місяців, вселяють надію на краще. Сподіваємося, що до кінця року держава зможе погасити заборгованість перед ветеранами.

Якщо позитивні тенденції в економіці зберігатимуться й надалі, то вже найближчого року ми зможемо прийняти закон про реформування пенсійної системи. Причеплені пенсії будуть відновлені. Можливо, буде переобчислено і пенсії нових. Буде також платити заохідів і щодо підвищення заробітної плати.

А ми, народні депутати, прийшли у парламент з волею своїх виборців, щоб працювати над розв'язання складних проблем перебування України. Мені здається, переко-

нано, що усе, що ми робимо, наближає нас до мети, дає позитивний результат.

До співробітництва готові!

Верховна Рада України готова до широкого співробітництва з Парламентською Асамблеєю Рад Європи та національними парламентами країн, які входять до неї. Голова Верховної Радії Іван ПЛЮЩ, виступаючи в п'ятницю на конференції глав парламентів країн-членів Рад Європи та європейських парламентських асамблій у Страсбурзі, — повідомляв "Інтерфакс-Україна". Він зазначив, що активне співробітництво Верховної Радії з ПАРЕ має істотно практичні результати у процесі гармонізації українського законодавства відповідно до європейських норм і стандартів. «Мені приємно усвідомлювати, що непокоєння європейських парламентами пошлялою домою демократії та верховенства права в Україні. Підтвердження цього є особлива увага асамблеї до питання про проведення всеукраїнського референдуму», — сказав І. ПЛЮЩ.

Солдаські історії

Людам волю, а мені — «Вальтера»

Влітку 1944 року ми Орлан-Міський кошик направили розв'язати 2-го гвардійського Тавишського тайфого корпусу в густому білоруському лісі направила на товаришів поїзд, який мав рушити до Німеччини з нагромадним фашистами майном. Більшого не було жодної людини. Можливо, охорона, помітивши нас, відтіла в ліс, захопивши з собою і майна.

Знаєш, що в заростях виїхав старенька бабуся. Плечу, вона розповіла, що гітлерівці задули до потягу людей, щоб вилучити до Німеччини. Ми швидко розгубились взохлок дорозі. Невдоволя з'явився колодін. Змучили люди, оточені охороною з собаками, ісучили як собаки вузли, завалялося, змиршили зі своєю долею.

Коли колоди пориналися з нами, ми віддали вугру заліз в автоматів. Від ісповідавання охорони застигли. На всі боки розбіглися люди. Тоді, як німці бігли до докину, розгубилося оглядалися. Не пам'ятаю, як зрівняв з місця і з пістолетом у руках кинувся до охорони. За мить я був серед них. У одного з них витягнув з кобури «Вальтера», який мені сподобався. Розбросили німці та поїзд випукували і на гаданих. З лісу виходили люди, які зі слюзями радістю дякували, обіймали й шували нас. Цю картину забути неможливо.

Степан ЮРЧЕНКО, колишній розвідник.

Не зруйнуймо..

Тепер у парламентських комітетах «портфель» законотворчості не тільки об'єднаний, як упродовж багатьох років, а й конференції заступників Голови Верховної Радії України Степан Гавриш. І поскаржимося на уряд, який не капається з «об'єкти активності пропозицій».

До парламенту надійшло лише декілька законопроектів за підписом Прем'єр-міністра В. Ющенка, які уряд пропонує розглянути як першочергові.

Заступник Голови ВР не став прогнотувати розвиток подій, пов'язаних з розглядом і прийняттям законопроектів про внесення змін до Конституції, які Президент подає за підписом всенародного референдуму. «Цей процес ісключений і в сесійній залі прохвалити скажано», — зазначив С. Гавриш. — Скажимо, юридично це неможливо, бо це питання про деструктивний розрив ВР є не досить досконалою. Невдоволю, який парламенту не спостережувати з ними, який «заворожений». Викликати проблему, на яку ми поглядаємо, і тоді, коли ми будемо свідками нечужого в наш парламенті, а в силу об'єктивних причин, у тому числі і в нашій уряді. Президент запропонував лише загальні принципи, які мають бути оцінені Верховною Радією, але ми не повинні зруйнувати конституційну матерію», — зазначив Степан Гавриш. І не виключено, що народні депутати під час обговорення вноситимуть зміни до формулювань, зазначених Президентом і схвалених на референдумі.

Перше голосування запропонує за підписом референдуму плановано на 11 травня.

Серед найважливіших питань, винесених на розгляд парламенту наступного сесійного тижня 10–12 травня, також два законопроекти про опозицію — у співстворстві В. Медведчука, В. Ковалів і О. Карпова та проект В. Філенка.

Юліана ШЕВЧУК.

Створімо

Заступник Голови Верховної Радії України Степан Гавриш на зустрічі з Верховною Радією з тодішнім депутатською групою друзів «Київ-Україна» Гань Цінем сказав, що насправді треба створити законодавчу базу торгово-економічних відносин, зокрема, щодо обміну капіталом та інвестиціями, повідомляв «Інтерфакс-Україна». С. Гавриш запропонував організувати демонстрації польоту українських літаків Ан-140 та Ан-70 у Китаї і обговорити можливість будівництва там авіаційного та також авіаційного у Києві постійно діючий виставковий центр китайських товарів та послуг.

Київ.

Поверніть пільги ветеранам

Є сумніви, що ми отримаємо

Коментар

Велика (через мережу Інтернет) прес-конференція глави українського уряду, екаштована напередодні його від'їзду до США, мала специфічне забарвлення — наче була логічним продовженням останнього урядового заходу, де розглядали 27 риторичних питань, чи мало з виступ (приміром, так, що стосувалися платіжної кризи на енергетичному ринку) так і лишилися відкритими.

Найбільше запитань, звісно, було про неспроби взаємодії з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема з МВФ та Світовим банком. Віктор Ющенко визнав, що на шляху до повного порозуміння з міжнародними кредиторами ще стоїть чимало бар'єрів. Політати ІХ — означає змінити своє ставлення до багатьох аспектів регуляторної і податкової політики, ринку землі та цінних паперів, якого фактично немає. Отже, не все залежить від зусиль уряду.

Але, як показує статистика, уряд України втрачає багато. Не можна заперечувати очевидних успіхів, яких досягнуто у деяких базових секторах економіки. Незважаючи, зате помитим, темпами скорочувати наслідки в минулому десятилітті. Відповідати на одне з численних запитань,

прем'єр повідомив, що інфляція у квітні (зростання споживчих цін) знизилася до 1,7 відсотка. Це — найвразливіше місце уряду. Вийшовши з квітня, що швидко за все, попередні прогнози щодо ринку інфляції не справляється через зростаючі житлово-комунальні тарифи і наслідки торжової емісії грошей.

Проте у Ваннінгтон виваювати українського прем'єра не поважає, попри те, що цього кохусь дуже кортить. Того самого дня на сайті аудиторської компанії PricewaterhouseCoopers з'явилися висновки першого аудиту аудиту, згідно з якими Національній ліквідації у поданні перекрученої звітності до МВФ і неправдивої ному одержанні валютних кредитів за програмою «Stand by». Заступник виконавчого директора МВФ Стенлі Фішер уже виклав сумніви, що з відновлення кредитування України не бу-

за проблем. Інші думки, самісе, Віктор Ющенко. Він зазначив, що не цим. Того дня, наприклад, спостерігав, що шлях до взаєморозуміння з МВФ стосовно реальності бюджетних показників можна подати у 10-12 років. Через це, мова, є усі передумови для відновлення кредитування України за програмою розширеного фінансування, яка урядом у вересні минулого року. А якщо Віктор Ющенко має рацію, то вже наступного року Україна може отримати від МВФ і Світового банку близько 1,2 мільярда доларів.

У номер

Київ

Енергетику виводять із тіні, а пільговиків — із гри

Кабинет Міністерства скасував 100 250 повнорічних своїх рішень і постанов по військ для господарських суб'єктів. За даними Державної податкової адміністрації, тільки за минулий рік через всілякі пільги казні надоводило близько як 4 млрд. грн. Нині, зазначив 6 травня після закінчення засідання кабінету перший віце-прем'єр-міністр України Юрій Схануров, для всіх бже винятку господарників упродовж усіх слім умон. Скасовано також 23 постанови про вказівки в валютно-енергетичному комплексі. «Крок за кроком ми долаємо тиньову, корупційну сферу в енергетиці», — наголосив віце-прем'єр С. ПЕК Юлія Тимошенко. І хоча прийняті нові концепції оптового ринку електроенергії відкладено до наступного засідання, вже впроваджені жорсткі правила розрахунків тільки за гроші.

Кіровоград

Одного геолога врятувати не вдалося

Як уже повідомляла наша газета, трагедія сталася на шахті «Смолиська», що в Майданівському районі на Кіровоградщині. Намерзловий сніг тряс геолога на глибині 460 метрів вгортали під обвал гірських порід. Двох із них, Олександра Сологубу та Федора Кравченко, врятували, і теєр вони перебувають у лікарні. Третій, Іван Тимошенко, ішов під снігом до останнього. А Михайло Кучинський перебував у кам'яному волоні 63 години. До останнього заявлявся палія, що все скінчиться добре. Проте коли геолога підняли на поверхню, він помер у лікарні від травм. Рана з перешкодженням організму. Сиротою залишилися малолітні доньки...

Після на шахті «Смолиській» працює спеціальна комісія, яка має встановити причину аварії.

Р. С. Коли вкрасає номер, агентство «Інтерфакс-Україна» повідомлює, що на шахті «Центральна» ДХК «Сиромийськстугля» Донецької області внаслідок неспівного вильзку загинули снім гірник, другий — також триває пошуки. За даними Держзлагодорожництва, з початку року їм підприємства вугільної галузі затинуло понад 150 річників.

Львів

У парку Дружби зустрінуться ветерани

Сьогодні в парку Дружби, пошляженому 30 років тому на кордоні між Україною та Республікою Білорусь, відбудеться міжнародний мітинг, присвячений 55-й річчю Великої Перемоги і відкриттю пам'ятного знака згаданим українським і білоруським воїнам-«афганцями». Ветерани війни прийняють голови Волинської обласної ради Василь Демчук та Брестської обласної Леонід Лемницький. Як передає наш аланський кореспондент Роман Жижора, дружина зустрічі українців і білорусів завершиться святковим обідом із солдатських кулеш.

Одним абзацом

■ «Майже» із чиркою коптували Гуртфському лісництву двох чирків унікальних трихотелітних сосен та буків. Пожми на горі Чатирлар, останні з яких погасили 4 травня, зникли тисовий гай.

■ На шляху Умань—Одеса затримано капітана міліції, співробітника Уманського райвідділу внутрішніх справ К., котрий разом з співником перевозив для збуту 80 вілорам паракордонів. Капітан міліції та його напарника заарештовано, порушено кримінальну справу.

■ У столиці українського господарства Однішні Полтавської області розпочався вибірковий етап I Векруйського оглядового фестивалю — для учня шкіль, гімназій, колумбів, дітей, ПТУ та вузів. Представлено 334 роботи, 206 конкурсув із області частини країни.

■ Присемним співрозмові стало розпорядження голови Черкаської обласної адміністрації В. Мун'янін. Вілгенер усіх герів та повні кавалери орденів Слави воїнами і мирних років одержуватимуть іменичний матеріальну допомогу в розмірі ста гривень.

■ В одному з «світлових» районів Черкас студент ІІ курсу Київського медуніверситету Олег Мун'янін, Вілгенер усіх герів та повні кавалери орденів Слави воїнами і мирних років одержуватимуть іменичний матеріальну допомогу в розмірі ста гривень.

Зв повідомленнями інформаційних агентств і кореспондентів «Голосу України».

Барикади розібрано. «Хвиля» котиться далі

Акції

Як повідомив голова оргкомітету Акції вільних журналістів Ігор Починюк, найбільшим часом він планує зустрітись з экс-президентом України Леонідом Кравчуком. Літеру парламентської бльності буде передано прохання розглянути пропозиції щодо мін до законодавства на засіданні Координаційної ради і нести ІХ на позачерговий порядок денний сесії ВР. Ігор Починюк наваж: акція вдалася і отримала несподівано широку підтримку клян, які замінили тисячі підписів у Золотист підтримки «Хвилі Свободи». «Запропоновано нами зміни не тільки основа для зміни у законодавстві про пресу, — підкреслює голова оргкомітету, — Проект відкритий до обговорення, і ми сподіваємося на розуміння народними депутатами та Президентом проблем четвертої влади. А також на те, що вони зроблять все можливе для існування ЗМІ в цивілізованих умовах».

«Бог, Україна, любов»

Піа такою налівою у лаші мистецтва «Український рік» відбудеться дивний вечір талановитого композитора і вілканова Кукуркури. Символічно, що насамперед представитимуться «Отче наш», який приручили співаки столиці. До слова, теми духовності протекатимуть у багатьох піснях митців, зокрема, «Моїлюсь», «Христос воскрес» тощо.

У пам'яті про тих українців, які загинули в таборах ГУЛАГу, прозвучать твори на прощі поетеса Олесь ІК «Солов'ячий Україна» та Дмитра Палічка «Не встаєш». За словами ведучих концепції Миколи Мариненка, директора «Бесвітньої служби новин» Українського радіо та народного артиста Анатолія Демчука, всі творчість Теодора Кукуркури виражає в законності в Україні, її людях. Він вміє страждати і любити! І, звісно, співати!

Віталій КРАСНИК, Фото ГРИГОР КОВАЛЬ-ЧУКА

Увечері 4 травня головний етап Акції вільних журналістів «Хвиля Свободи» завершиться демонстрацією барикади Свободи

Учасники «Хвилі Свободи» готові продовжити акцію протесту, яке сподівається, що до 6 червня — професійного свята журналістів, «законодавчий потяг» щодо прес зручить у свій, і суд не тільки визначитиме обсяг заподіяної моральної шкоди та підтверджуватиме факт порушення етичних норм, а й захистить права журналістів «Голосу України» та кожк приєднався до Акції вільних журналістів: не мовчи, бо втратив свободу!

Наталія ЯРЕМЕНКО.

А це був випадок... Яковлево визволителя пам'ятає...

(Початок на 1-й стор.). А для нього, бойового офіцера, то був тільки один з епізодів чотиринх років жорстокої війни. На шляхах його пройшов безліч кровопролитних боїв, радських перемог, вадких поранень, алувань і похоронів у стрій. Були, звичайно, і події, що здавалися величчю. Як ось така: вже вкочени в Польщі, ринком одержав новісвітний персональний танк із напіском на броні: «Героїчній Халдзюно». Виявляється, то змелзя з Донбасу Героїчній Халдзюно Халдзюно владарював на завоєваній на спорудженні бойової машини й напісок, щоб і вручили саме Бєсову. На тому танку Іван Тимофійович і Берлін стурчав.

Десятьма орденів і медалей відзначено ратні подвиги Івана Бєсова. Ші нагород не просто нагадують ветеранов по ті чи інші бої. Вони, трагічно, і життя його вкочени рутунали. Так, на Сиводарському плацдармі вкочени осколок ворожого снаряду влучив саме в них. Розтрощив, «впотаїв» у груди, однак життя не побиав. Довго не потім мекими війнами оті шматочки нагород (і його, та всі ті, як і не військові) — до всієї діли несли Іван Тимофійович. Порці в серіем...

Георгій ВОРОТНИК.

Просто те, що забути неможливо

(Початок на 1-й стор.). Отож прийнято рішення: відзначити грошючими преміями всіх оторити публікацій під рубрикою «До 55-річчя Перемоги: солдаты історії», надрукованих у «Голосі України», починаючи з 1-го березня цього року. А зоаюно просямо наших шанованих оторити надіслати до редакції свої ідентифікаційні коди, вілний районними кодами і прізвищем, та паспортні дані.

Редакція «Голосу України» вітає переможців конкурсу і закує всіх своїх читачів, які взяли у нього участь!

Віталій КРАСНИК, Фото ГРИГОР КОВАЛЬ-ЧУКА

Іх орден танкісту життя врятували

3

Солдатські історії

Ти чуєш, Кіровоградче? Знаменка наша!

З Кіровоградом у мене пов'язана ісперсечина подія воєнних років.

Одного разу на вогнені позиції 92-го винищувально-протиповітряного артилерійського полку, який я командував, прибув командир бригади, генерал-майор артилерії Г. Балашов.

Генерал представив мене військовому начальству, сказавши, що це та людина, яка зможе виконати незвичайне завдання. А полягло воно ось у чому: потрібно зробити розрахунок для всенягн стрілиби полку. Кіровоград так, щоб снаряди нібухали в повітрі.

Я заявив, що для розрахунку мені необхідні відомості щодо стану атмосфери. На мій подив, начальник оперативного відділу штабу артилерії майор Горинський дістав із планшети великомасштабну топографічну карту міста і, найголовніше, бюлетень АМГ (ветеран-пашукар, левен, пам'ятаєш те диво метеокуліби). Я почав розрахунок. За мого наказом начальник артилерійського постачання полку старший технік-лейтенант Микола Макаров зі своїми артильстрами почав перевіряти і потугувати до стрілиби снаряди. Один з них виявився з дефектом. Ріштя полади до гармат і після тижня моїх команд 24 стволи послали їх у небо Кіровограда.

То що ж це буди за снаряди? Макаров розібрав бракований снаряд і виявив із нього рулон маленьких листочків паперу. На кожному з них великим шрифтом було надруковано лише п'ять слів:

«Ти чуєш, Кіровоградче? Знаменка наша!».

І коли 7 січня 1944 року мій увір'явся в Кіровоград, а 8-го повністю звільнив його від фашистів, сотні кіровоградців зі слезами на очах розповідали нам, скільки радості і радості принесли їм ці небесні листочки.

Борис РОВУЛ, колишній командир 92-го винищувального протиповітряного полку.

Донецьк.

Тільки через 50 років після війни колишньому льотчику Івану Братанчику повернули фотографії, зняті у нього військовим контррозвідкою у травні 1945-го.

Ще додана Іван Братанчик провів лікарем в одній із військових лікарень. Важко повірити — на пенсію чоловік вийшов у 77 років. Коли його запрошували на урочистості, завжди приходив з маскородом на лаші — орденем Червоного Прапора. Щодня, про війну розповідав сусіду. Бувало, зовсім відмовчався. Тільки рідні знали, яку татмашню зберігав фронтовик.

У німецькій уніформі

Влітку 1996-го Братанчик запросили в обласне управління СБУ. Поки піднімався сходами на третій повер, кілька разів зупинявся перепочити. У його віші — а мам за дідича уже 74 роки — це не просто. Та ще коли вразувати, що замість нш у фронтовика — протези...

За столом сиділо троє. Один мовчки дістав із сейфа папку, відкрив її і поклав перед гостем. Колішній льотчик дивився і не вірив побаченому. Так, сунувши не було: саме ці фотографії відлучили у нього у травні сорок п'ятого, за декілька днів до закінчення війни. Ставало то в Австрії, за 50 кілометрів від Відня...

У молодого хлопця, зображеного на знімках, легко визнати нинішнього сильного пестера. Але чому на ньому німецька уніформа?

А в селі його вже поховали

Восени сорок другого 520-й авіаполк 16-ї Повітряної армії, де служив Братанчик, літав бої у небі над Сталіградом. З аеродрому неподалік від села Атушко доводилося злітати по чотирьох п'ять разів підлітати в небо. Бувало, навіть облізавали в кабінку літаків. Ряди льотчиків рідшали на очах.

20 жовтня Братанчик викликав комполку — майор Степан Чирва. «Бери, друже, під своє крило скалярішню...» 20-річний льотчик мав на своєму рахунок три збитих ворожих літаків.

І ось уперше повів у біт цілу ескадрилью. Несподівано загворили ворожі зенітники. Командир віддав сильний удар ставелів птах аж згинувся. Перекинувшись за борти (літали з відкритими люками), вкапопераний Братанчик шарпнув за каліве парашути...

Пізніше комполку сказав Братанчик: «Ми не вірили, що ти залишився живим». Отож у село Стаїславське Тульчківського району полетіла літа звітка: «Наш син Братанчик Іван Дем'янович пропав безвісти».

Під чужим прізвиськом

Як Братанчик опинився у приміщенні вокзалу — не знає дотепер. Лежав на носі. Поруч — такі ж поранені. Коли перелазив завантаженим у санітарний поїзд із усіх перепитав, що уже знав, що новатори. Лише прізвисько змінив — назвався Іваном Ровулою. Іхали доводило, в Білій Церкві, де зупинилися, він перелазив у свій вагон, щоб вичув, що немає парної ноги. Ї ампутації, не запитавши згоди.

В очікуванні смерті

У травні 1945-го, коли світ радів перемозі, Братанчик сидів у холодуному підвалі в очікуванні вірної військового трибуналу. Його доставили до військових конспіраційних 18-ї Повітряної армії майор Богданов. Льотчика злизували у ярді Батьківщини. Підстав? Фотографії, про які загулявалося віше.

Олександр СИЗОНЕНКО На далекому Стіксі Харон піднімає весло

Повіσαμε пам'яті людство... Яким би воно було?

Тек саме окрема людина: чобі в гарта була?

Через сорок років, через те, що коротке життя виступило не пам'ятю — розкіш наша і мучительська. А ти все запустив, мов мучительська, — ах, писав улюблений Коцюбинський.

«Все це колись достежся як матеріал».

Темної серпенової очі осягали наше село зарпави, і в степу гриміє біт. Жорстокість і короткий, протизав, може, з годиною й затиче.

Сказавши, прокравшись на те місце, ми, льотчики, побачили вперше в житті убитих червоноарміївців і командирів.

Вони лежать у сонних халках при бітій дорозі, під високою скіфською могилою, на останньому своєму рубежі, перепинивши танки і мотополку противника перед ставіською Грейтве, де став 18-ї армії першого формування пропускатися через залізничну війська, армію і обзон на дніпровіскіх переправах — в долину Ігульця, на Снігурівку.

У сонних халках фашистських танків проламано шов, на вибухливих чорних мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили. Бо на камені, на вибухливих чорних мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Бо на камені, на вибухливих чорних мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Хто шаштунки чорні, мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Хто шаштунки чорні, мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Хто шаштунки чорні, мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Хто шаштунки чорні, мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Хто шаштунки чорні, мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

Хто шаштунки чорні, мініях, на шаштунках на опір, відповалили гадз, геть вилоточено, а сонних халків повиривано з корінням — не билися як за тридцять метрів від наших полетів біглих гітлерівських воєнок, поривалися з танкових кулеметів, відважували обстріли не підготовленого, але недовгого танка, побоявшись його даві, виступили.

А роки летять...

І вітри часу заносять сліди, вкривають пилом забуття

копачі-похоронники з найближчих сіл та хуторів. Бо й самих поховальників забере то війна, то окупація, то старієть.

Пам'ятаю. Все пам'ятаю! Відступуючи, наші виходять із степу дологою й широкою колоною. Полковою. Чи дивішся? Не звужуючись, та не перешкоджуючи, так і проходять просторими вулицями, цешуть у вітрах курини, прячуться на сід.

А як фашисти гнатимуться за ними, то сотні танків, бронетранспортерів, автомобілів, мотоциклів і танків з гарматами на причлах, не затримуючись, пролетять усіма вулицями з гуркотом та ревіщем дивитись, зі скреготом гусениць та клапанів траків.

Ніколи криється пилом, а сонце меркне, і степ, завется, не вмістить усюго!

І не старієш ні прожитими дітми, ни трагічними подіями та численними втратами. Так, ніби твоє незабутнєго втратилося на віддаленому полі мого юності полетів біт сказавши мені: «Запам'ятай нас назавжди! Ніколи не забувай! І розкажи всім, як ми тут лежимо, не протупувши ворога. Напиши про нас, напиши!».

А роки летять... І вітри часу заносять їхні сліди, вкривають пилом забуття і можуть їх заносити сніги, занежити до ший. І трави ростуть на них, як при палеоліті. І вже ніяк не зможу, на якому ладі вони лежали. Не знаю, а яку могилу покладати їм добровільні

Ні! Все ще перемолотіся військами! Тільки в шість разів кожну широкову вулицю села сунутьми зі сходу на захід обози. І коні ржатиуть. І коні німецькі вози, навантажених іллідром, тридцятьма насладами й роз-

А що будає лад, побачимо. ... На міфічному Стіксі старий Харон піднімає мокре весло — жє ієє, щоб перекати на той біт. Та пам'ять тримає нас там. І запевняє полетів у битвах друзів.

Харон! Опусті весло! Ми ще поживемо...

на свою бд

Та не відлучався за собою ані найменшої провину, Братничу підійшов у Війні до автомобіля, у кузові якого сиділи воїни з дитинишми лютьками і поспієв надістав його до штабу. Кілометри за 50 від міста машина зупинилася і його поклали прямо до рук Богданова.

Десь за днем контроллінгівник збивався з нього «зніжання». Три-чотири у півдні впрогодили: квартали і куски хліба — денний раціон. Те, що його мають страдати, Богданов не приховував. «Ще що ж виходить, — дивувався Братничу, — німці втрутили мені життя, а свій хочуть його акотити?». Але ж у Вільні він потрапив не з власної волі. Був настільки скалічений жиною мією не мав. Німецькі лікарі, схоже, використали його як підлодінного. Так і опинився у відомій на той час транзитній клініці професора Болера.

Там він провів два роки і чотири місяці. Пережив не одну операцію. Для нього виготовили протез на праву ногу і спеціальний протезатор на ліву (на ній виявилася розривною кісткою). Кривизна долівки ще й обидві руки: до порання долалися травми під час некоренового надання з парашутом.

Коли після війни, під час навчання у Львівському медінституті, слухав лекцію про відому метику Бавара, який сервієв розповіді, що дувівся у нього. Але мовчав як риба, бо дав контроллінгівник підписку про нерозголошення усього, що з ним трапилося.

У клініці його нарядили у німецький мундир. Там і фотografувався на свою бд. Своїм рятівником Братничу вважав радянського командира Братничу, який давав йому взуття цього разу. Через деякий час зупинилися біля однієї із будиноків з охороною у німецькому мілі. Далі, заступилися кулі, коридорами, аж поки перед ним не відчинили двері однієї з кімнат. Він раптом вклав на порізі — крокує на міт тротуару далі. З-за столу піднісся військовий, підійшов до

Іван Братничу сьогодні і в 1944 році у німецькій уніформі

3 ПОШТИ

Пошив фашиста в дурні

Розважалося, німці страждали по стрілах селянських будівель, і коли ті загоралися, аж тряселися від погугу. Люди ховалися в погребах, такий в астрії було мені. 12-го року, зустрілися з фашистським солдатом, що піп ставло селянських корів за свою колоною.

— Кінець, корі! — покликав він. Я хотів утікати, але він наставив на мене автомат і замахнувся затвором. Тимчасу у руки підліз і почав показувати, що я маю допомогати гнати корів.

Змушений піхотирити, почав удавати, що охоче допоможу, а сам не згачав жодні втекти. Аж тут показалося товсті верой, мій поругунок. Порівнявшись з ними, кинувся в їх гушанину. За спиною чув сердивий крик німця і автомата черв. А в шодуку тьків від нього. Від азості, що а обін його наваляло пацана, він вистріляв усі патрони, не залишивши жодного для свого захисту.

У полі безоружного німця партизани взяли в полон, а корів повернули власникам.

Київ.

Ми — тягар

для рідних людей?

Я — Іванів Іванович Вітчанський війни 1-ї групи. Після прийняття закону «Про Державний бюджет України на 2000 рік», згадав, його 62-ї статті, нас, старих, позбавило підкувати а догляду наших родичів. Але до чьїсь сім'ї підкувати тепер належать дружина і діти до 18 років. Яні ж до тієї «до 18 років» у 80-90-річних діти і бачі? Після втрати закону ми стали тягарем для своїх родичів. Ми нікому не потрібні з наших підкуват.

Кіровоград.

В. КОВАЛЮК.

Загадка одного повернення

Коням, вірним друзям людей, також дісталося у роки війни. А отже, вони заслуговують на пам'ятники. Хочу розповісти неможливий випадок із мого життя.

На початку колективізації мій батько з'явився в колосі коня. Ми, діти, бачили розчарування з розумною творчістю. Тому й назвали вважали коня «мислитель». Виступавши у 1941-му, наш солдат заробив за собою колосових коней. У тому числі й нашого. Миного понад три роки. У березні 1944-го, коли радянські війська звільняли нашу місцевість, мати завіла влізла до хати радянським солдатом: «Діти, ваш коні прийшли!» Ми похилилися на дорі і побачили: стоїть він, поклавши голову на ворота, і наче протестувати його. Кінь був дуже змучений, худий і з великою ранною. Ми його підкували, поклали і відвели до колоску. Так і залишилися загадкою: як він знайшов нас?

Григорій КАСКО, лєкціонер.

Криворізька, Вінницької області.

У підлітків були свої битви

Коли почалася війна, мені було десять років. 1942 року я мавшу свій Новотроїцький «Частковський району Курганської області» зазнався самі стра, жінки й діти. Поряд з нещасливими дорослими в колосках працювали підлітки. Ці ча, сім'ю, сімкою, загнали пацана на зиму, збирали аркою робочий деньтяв по сімнадцять годин. Визма на роботу в колоску я витривав шість-вісім годин, і лише вв'їт залишався на навчання у школі.

Вивчення доброго поведінки організації в колоску було довірено підліткам. Організацію їх робіт рішенням зборів колосників було покладено на мене.

Все своє життя відчужений учитель математики Рачин Іосифіоні Кошмар. Вона заходила позакласний час, щоб займатися зі мною у всіх предметів. Лише завдяки їй я закінчив семінарку.

А коли відірвали салют Перемоги, я, поряд з іншими трудявцями села, у свої 15 років одержав медаль «За доблесну працю а роки Великої Вітчизняної війни 1941—45 рр».

Київ.

Іван ЗАМ'ЯТКИ, підполковник у відставці.

Чернівці.

Ото з архіву «Гу».

голя невольника

«Ми, члени першої-фінансової комісії при Мєнському районному відділенні з розслідування справ репресованих громадян Жейко Леоніта Степановича, який перебував на постійне місце проживання до С. Осмаки Мєнського району, знайшли, що Жейко, перебуваючи в Німеччині, був збитий англійськими пілськими. Не виключено можливість причетності його до іноземців».

Ні в розповіді, ні в арві Власова Леоніта, знісно, не слухав. Хоча в вербуванні. Пропонував вижити до Канади або до США, хлопцеві нестало і перед офіцерами-союзниками.

Хотілось додому, на Чернівчинку. Востаннє йшовши хліба з тисра та бургундської каші, вкочували раб німецького блузера, який гуляв на його спину по 14 годин в лобу впровади розривною кісткою до мисливського сідла, батьківського порога.

Покінку 16-річний Лєво свою хату не побрав той — разом з колосними активістами зарплатили його в червні 1942-го. Якрз через рік пілі закінчення семінарку.

22 червня ми готувалися до винесення вєсера, — заглу. Леоніт Степанович. — По раді того дня передали на майдан фашістів. Насірий, згодом, було зіпсовано, але як ми хотіли у шадку перемогу...

До перемоги залишалися зовсім нічого. Чотири роки.

Не знав той сільський хлопець, що зустріть по кінець війни йому принесе німецький солдат, майже роменським німецьким острайтер. Не підняв, що рівно через півроку після початку війни одсирі...

У документальних матеріалах архівного фонду Чернівецької області комісії з розслідування злочинів, завданих німецькофашистським окупантам радянським громадянам, як свідок, зазначено, що Леоніт С. Осмаки Мєнського району за 12 липня 1944 року звичайсь ЖЕЙКО Степановичем, 41 рік, 23 травня 1941 року розстріляний у дворі військово-наш (ким розстріляний — не вказано).

Багато чого, — (3 архівної довідки).

Батальйон, не бачив і не чув мого підлітків в'язень.

Вони бачили внаслідку праву, хоча, прирнєжени. Особливо перепало Леоніту від хазяйки. Була вона жалюва і зла. І хлопцеві ніяк не м'єро, чому мача в нього така добра а ласкава, а в брз друга нестерпна, груба.

— Коли нас укладала на дошану однієї «ласки» хазяйки, ми їсти, ні ліків нам не давали, — розповідав, колишній в'язень. — Працював на, соціалістичний, принцип. «Хто не працює той їст».

Сили у підлітків, який хитався від вітру, підтримувала корівка: ризикуючи бути побитим за неповажність хазяйки, він часто прикидався до вадра з молоком.

По речі, у Бюера була не сава корова. Два автомобіля, пєсари, електророботання, бували для парів і реманенту — це аж ніяк не повний перелік нерухомості «годувальника».

— Чи зустрічався ти, Леоніте Степановичу, з кінь-небудь із земляків?

— Ні. Ми жили за законам табору:

А значно пізніше, через 18 років після загибелі Батки, одгач почали отримувати зовсім інші листи від начальника.

— За всі ці роки в міліції практично жодного разу не згадали про загиблого коню. Не розіпнали з нами григорі варту, не допомогли, — каже колишній в'язень.

Але забільні його вразили влопадів з УСБ, підписаний заступником начальника М. Матисеком. Пан розкоши наклали листів і до релакції (штучно мовою оргінулі в без стилістичних правок).

«Повідаючи вас, що лист гр. Жейка І. С. щодо обставин загибелі його сина...» з величезним поперелаз 16.09.1992 року керівник УМВС районіроп та постовані Н-Заводського районного суду м. Чернівців керіантінують УМВС розглянуто.

На підставі постанови Н-Заводського районного суду м. Чернівців, та згідно вказівки МВС України № 3963 від 16.09.1992 року керівник УМВС області прийняло до аквису, що вказаний факт загибелі Жейко О. Л. як такий, що пов'язаний з виконанням службових обов'язків, не представляє інтересу для розслідування.

Коментувати цей «шедер» не хочеться. Але від запитань не утримуєся.

По-перше, про яку постанову райсуду влєтєть? А якщо пан полковник німа на увазі випуск суду, то в йому нічого не скажано про те, що Олег Жейко тіст мочі не був при виконанні службових обов'язків.

По-друге, про яку так вказує МВС України заглу М. Матисеком?

По-третє, як бути з нєвисоким начальником пєсариноним, який зробивши по гарячих слідах ДТТ?

Але зрештою сентувався керівництвом зрештою 1980-го чи німичше?

...Стало б сні колосливому фашистському рабові витримати те, що випало на його долю тепер...

Іван ІЛІЯШ.

Німецькі лікарі, схоже, використали Братнича як підлодінного

Чи знаєте ви

Перед війною це село в Київській області звалось Ядіювка. П'ять тисяч мешканців. Під час окупації Українці створили величезну тут евакуацію. Вперше — у листопаді 1942 року. Згодом людей на майдан, солдати вилітали з намету 29 найдорожчих і молодих чоловіків (серед них було двоє п'ятидизитирчиків) і

на очах родичів і односельців повісили їх. Потім заштовхали в одну з хат 30 білорусів Червоної Армії, які не змогли вибратися з оточення, й підпалили її. Того дня згоріло ще 11 хат разом з родинами. Одна хата з немовлям спробувала втекти із палаючого будинку, але її не пощепило: каратель стріляв дулою.

Вартує СС наскокило у серпні 1943 року. Селянам було наказано збиратися за дві години — але тільки представники, приховані з собою мінімумом одягу і заліз харчів на кілька днів. Ніхто не знав, що шлах лежав далеким — на фабриці й заводі Німеччини, до господарств бауерів. Селян майбутніх «робітників» були діти вік 2 до 13 років. Кожен колом чоловіків і жінок з дітьми рушила в бік Броварів, у селі згоріли постріли, запалили хати. Неважко загалася, що стається в тилу, хто через неміч і старість не міг пересуватися або працювати, а також з тими, хто не послухався наказу і залишився вдома...

Після війни всім повернулися на рідні зарішки. Помаленьку відбувалися селі і дали йому нове ім'я — Перемога. За офіційною статистикою, під час війни окупанти вилітали в Україні 250 сіл. Молодий київський історик Марин Дубик у своєму дослідженні доводить, що їх було 337. Та хто знає про Перемогу, про дескети інших спалених фашистами українських сіл? Світ і до заригається вір варварства гітлерівців, які лощенту знищили чехословацьке Ліліне і французький Орадур...

Професор Келлер, пастор Мюллер, Клаудія Сіверс та інші...

Евангелістський пастор з Айнзенаха, що неподалік Веймара, Свен Мюллер — людина освічена. Нашу історію з Німеччиною знає досконало і нілком уяслюємо ступінь вільності людини за скосне білий як пелюстки туди його співвітчизниками. І як то казати, чим мож... Кілька разів на рік збирає транспорт із продуктами харчування, медичними, одягом, взуттям і вирушає в Україну. Дату наїзду оголошує заздалегідь, тому його парафіяни беруть активну участь у збиранні. Коли йому якимось розповіли про Перемогу, він не повірив цій історії, гітліні часів інквізиції. Оскільки пастор — людина дослідлива, вирушив до Перемоги особисто. Побачив і почув історію стара, але й сьогодні вразило його не менше. Особливо життя старих — мізерні пенсії, їх забувають і начебто непомітності суспільства. Залишилось без коментарів відвідини сільського будинку престарілих, де, попри всі зусилля правління колгоспу, сілвали й нечисленного персоналу, з кожного кутка світіння білість. А школа, в якій колись навчалося 600 дітей, а тепер — 110. Пастор переконався, що в селі й досі німців не розбавляють і виявляють не зовсім розумну реакцію, зауважили його рішучу мову. Він цього йому стало не по собі. Та він людина розумна і вирішив діяти.

Слід сказати, що в Німеччині на такі випадки існують десятки великих і малих фондів. Один із них — Мартіна Німеллера, створений іще перед другою світовою війною з метою «зводити мости взаєморозуміння». Найкраще — там, де не наймисті можливо. У найкращішілі часи холодної війни засновник фонду Мартін Німеллер так переконував громадськість Німеччини зрозуміти СРСР, що якимсь, повернувшись із чергової поїздки до Москви, прочитав на стіні свого будинку «обожання», виведені величними червоними літерами: «Товаришу, збирайся дозвіль!»

Нинішнього голову фонду Мартіна Штера доводилося не доводитися: він погодився, що про Перемогу в Німеччині повинні дізнатися всі. Ну, а щоб люди ще краще розуміли опис образу, щоб спробували забути завдані образи (тут усе ще пам'ятають Сталінград. — Авт.), вирішили створити проект у реалізації якого брали б участь обидві сторони. Тому до Перемоги разом з пастором Мюллером вирушили ще й професор Веймарського університету, голова фонду «Допомога дітям

Чорнобіля Хартмут Келлер і керували справами фонду Мартіна Німеллера Клаудія Сіверс. Взяли на облік усіх малозабезпечених, старих, самотніх людей, не здатних заробити на життя, побудували в будинку престарілих, який особливо вразив пастора Мюллера. Професор Келлер особисто заготовлював, щоб браку старим і немисним людям. Виявляло, не так уже й багато їм потрібно: тепле взуття на зиму і кімнатні капці на літо, що іще більше вразило професора. Тіпер він знає розміри взуття усіх стареньких у Перемі і ділячі на рік — до весни і осені — привозить його 200 пар. Нового і зручного.

Застав, найвищий кригу ісопівні вдалося розповісти Клаудії Сіверс. Та й її не можна не вірити. Цей жіночий трохи за п'ятдесят, вона — мати трьох дорослих дітей, діва й еспірінна, не пропускає жодного активного мітингу, жертвувати заради цього власними відпочинками. Це вона, повернувшись з України, пішла по школах, університетах, звернулася в газети: «Чи знаєте ви

розповіли про Перемогу, знайшлися й охочі зробити посильний внесок.

Клаудія побувала в Перемі кілька разів. Після цих поїздок було розроблено проєкт «Будинку для Перемоги». Голова фонду Мартін Штер розповів мені, що вже розпочато його реалізацію. Відремонтовано будинки для престарілих і лікарню. Туті перерадно необхідні медичне обладнання, постачають ліки. Кілька разів на рік під Веймаром оздоровлюються, проходять медичне обстеження сільські діти, а в разі потреби й лікування — ними теж опікуються професор Келлер. А спортивний дитсадок прийняв торік групу німецької молоді. Клаудія Сіверс жаргувала, що кращого випробування пояскаєшним життям ніколи не могли б знайти в жодному із спеціально створених молодіжних таборів.

Ужоні й дівчата працювали піділля в колосі, купалися в річці, вчорами влаштували спільні дискусії з сільськими олімпіадками, і навіть «журнали» на подвір'ї сприймали іще як скотину.

Село Перемога Барвішського району Київської області. Будинку престарілих

Перемогу?». Це запитання стало неначе ключем не лише до розуміння людей, а й до гаманця спонсорів: фонд Мартіна Німеллера — добродична громадська організація. Багато газет Німеччини

ку, а як життєву необхідність. Клаудія каже, що охочих провести літо в Перемі цього року хоч гребля гати. А вона вже знайшла можливість запросити підлітків із Перемоги до Німеччини.

Іван Савченко. Дітям у 1943 році у віці 11 років вивезли до Німеччини. Після війни повернувся на батьківщину.

Солдатські історії

Плакали і люди, і коні, і дерева

З кожним номером гарматної або мінометної облоги було закріплено коня. Солдат свого «подопличного» чистив, годував, запрягав. Він на ньому і їздив. Був у нас один бовс із Донбасу. На привітанні Конованця. Кобилу, що дісталася йому, звали Оршею. Доглядав він її так, як мабуть, не кожна мати доглядала свого дитинку. Годував Оршу як тільки міг з тих жалючих умов. Отримав чотири грудочки цукру, одну вип'є з чаєм, а решту кобиль віддасть.

«Хлопці! — гуків мене, — ільді дивіться, Орша мене зараз цілуватиме! Візьме грудочку цукру в рот так, щоб виглядав кімчик, і підходить до кобиль. Вона вже знає, що їсиш. Витягне ціну, обережно торкнеться губ господаря, забирає грудочку і хрумтить, моточок годуючи, наче дитинку.

Але якщо ми потрапили у засідку. Багато з наших бібів тоді загинуло. Серед них був і Конованець.

Згодом наші вівзав відірвали на переформування. Коней загинули товариші розбратні ті, хто залишився живим. Орша дісталася Маслову.

Ми рушили. Маслов прив'язав повід Орші до свого коня, скочив у сіло, та не проїхав і кількох метрів, як кобита занепокоїлася. Вона опиралася, крутила голову, а далі й зовсім спинилася. Стало і кінь Маслова.

Товаришу старшина! Дивіться! — крикнув Маслов. Усі зупинилися. Старшина зіскачав з коня і підійшов ближче. Орша похитнула голову. З її очей капали слези.

Ну що ти, дуренька, — старшина поплескав кобиль по шиї, — ну немає твоєї хазяїни, поховали його. Що тепер зробиш? Терпи, кобилько, війна.

Наче зрозумів його слова, Орша пішла без спортиву. Довго їхали мовчки, всі погляджали на Оршу. Нарешті один із солдатів озвався:

— Товаришу старшина! А вам доводилося раніше бачити, щоб коні плакали?

— Доводилося. — Не скоро відказав старшина. — На війні всі плачуть: і коні, і дерева...

Іван КРАВЧЕНКО.

Блакит. Полтавська область.

Під час війни окупанти спалили в Україні 250 сіл

Перемогу?

Ветеран Григорій Охримович Глігін, 78 років. Воював, дійшов до Німеччини.

Шопранда, випробувань на життєві неспради вона обіцяє їм не влаштувати.

Власне кажучи, відпочинком молоді в Перемозі й підкавав членам фонду Мартіна Німеллера думку створити в селі своєрідний центр культури, будинок дружби, де зустрічатимуться німці та українські громадяни. Мартін Штер вважає тепер своїм обов'язком довести у Перемозі, що називає — то не наша. Він хоче, щоб у Перемозі його співвітчизники приймали від щирого серця не тільки із ввічливості. Спочатку хотіли просто спорудити новий будинок на місці напізруйнованого дитячого садка — так назвали деще, з потім пошукали: «антєм в селі щого не зрозуміють, мова, знову німці ламають. Тому запросили п'ятикурсників архітектурного факультету Київського і Мюнхенського будівельних університетів розробити проект його реконструкції. Плановано, що в ньому буде готель на 30 місць, молодіжний центр із дискотекою, зал для зборів (після того, як церкву, в якій був клуб, повернули парафіанам, люди не мають де зібратися), кафе. Фонд пошукав, щоб у будинку дружили працювали різноманітні курси, приміром з догляду за лежачими хворими і неміними старенькими, мови, в також з опанування сільськими ремеслами. Для цього в Німеччині буде навчено викладачів. Адже селяни дедалі більше турбують проблеми зайнятості, неможливості знайти роботу. Ідея непогана, але як сприймуть її в селі? Для цього фонд Мартіна Німеллера запросив до Німеччини цілу делегацию з Перемоги.

Будувати разом

Послали гостей у колишній казармі есесівських вояків, а тепер — зручному готелі за 200 метрів від воріт концетраційного табору Бухенвальда. Готель — для тих, хто приїздить сюди не просто на екскурсію, а працювати, вивчати, досліджувати. Досліджувати тут є що, адже збереглося чимало — архіви, документи, камери тортур, крематорій. А те, що у повсякденному успіху, коли найпершим бажанням було стерти це породження пекла з лица землі, було зруйновано, буквально закопано у ліси гори Еттерсберг (на вершині якої й розташовано табір), тепер розкопують історію спільно з молодіжними групами, які приїзять сюди влітку

що два тижні. І знаходять іще багато.

...То була цікава дискусія: сторони інколи не розуміли одна одну, хоча йшлося про цілком зрозумілі речі. Приміром, представники фонду наполягали на тому, щоб у будинку дружби облаштувати кафе для людей похилого віку, куди вони могли б приходити у свій вільний час спокійно поспілкуватися, випити чашку чаю чи кави. Для них і меблі мають бути відповідні, й інтер'єр. Гості питання уникали, аж поки нарешті Ольга Миколаївна Безконна (до речі, вона вже влучно побувала в Німеччині — її трирічною вивели у 43-му разом з матір'ю) не наважилася пояснити, що сільські бабусі й дідусі, на жаль, не ходять до кафе пити каву. Правда, мені здалося, що гості щого все одно не зрозуміли. Так само і те, чому молоді українські архітектори не передавали спеціальних підказів для людей на інвалідних візках, і наполягали на тому, щоб для них знайшли кілька кімнат на першому поверсі будівлі, а не на другому, де запроєктовано готельні номери. Наші тут і пояснювати не стали — мовчки погодилися. А що пояснювати — що в нас таких людей начебто й немає?

Але це так, штрихи до розуміння. Потім настала наша черга дивуватися. Оскільки в Перемозі є будинок престарілих, то їм показали

звичайний булінок для престарілих у Німеччині. Утримання тут одного пацієнта коштує ледькаві 3—4 тисячі марок на місяць. Медсестра Люба з Перемоги, налившись, як одна з мешканок лас лад своєму лікарю за допомогою спеціального пульта управління, який піднімає її згори, а чи опускає вниз, щоб зручніше було вставати, а також ванні кімнати, де все пристосовано для безпомічних людей і тих, хто їх обслуговує, розплакалася.

Та хай там що, а німська сторона має намір всерйоз допомогти Перемозі. Голова парламенту землі Юрґінія Крістіне Ліберкнехт, а також депутати, з якими зустрілися мешканці села, пообіцяли й допомогу в реалізації проекту, і постійний контроль за ним, що, за німешкими правилами, вже серйозно.

...Тепер у чергову поїздку в Україну лагнеться Клаудія Сієрс. А як їхати без гостинців? Я собі уявляю, як вона, неслучка на зріст, виполегнула, переконана у правоті доброї справи, вже актере переступає поріг багатой фірми, котра могла б стати спонсором: «Чи знаєте ви Перемогу?»

Валентина ПІНСАЇСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Фото Олександра КЛІМЕНКА.

Поселили гостей у колишній казармі есесівських вояків

Обличчя тисячоліть

2000

IV. 1501—2000 рр.

Мартірій Галин ▶

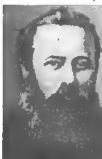
(1865—1943) —

військово-медичний діяч армії УНР.

◀ Микола Гамалія (1859—1949) — мікробіолог, академік, соратник І. Мечникова.

Володимир Грабар ▶ (1865—1956) — юрист, академік.

◀ Георгій Морозов (1867—1920) — лісовод, ботанік, географ.

Володимир Гордон ▶ (1871—1926) — юрист, академік.

◀ Петро Чардін (1873—1934) — кінорежисер.

Мар'ян Крушельницький ▶ (1897—1963) — актор, режисер.

◀ Бенціон Вул (1903—1985) — фізик, академік.

Іван Вирган ▶ (1908—1975) — поет.

◀ Ніна Сосніна (1923—1943) — учасниця антифашистського руху.

Володимир Геращенко ▶ (народ. 1924) — театральний художник.

◀ Костянтин Ломакін (народ. 1924) — художник.

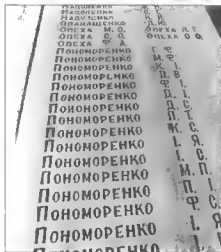
Іван Гамкало ▶ (народ. 1939) — диригент, педагог.

◀ Олександр Божко (народ. 1946) — поет, дипломат.

(№ 62. Далі буде.)

Ведучий рубрики Віталій АБЛЮЦОВ.

Солдатські історії

Сталін довго вивчав акварелі Гітлера

Не так давно українські спецслужби оприлюднили одну акварель Гітлера зі своїх спецзбірків. Як вона туди потрапила?

Історія ця пов'язана з іменем українського художника М. Глушенка. Він після промислової війни опинився в Берліні, вивчив в художній школі, потім відкрив салон у Парижі. 1926 року члени заарештували художника — в обмін на дозвіл посприяти до дозволу, Глушенко мав надіслати таланти шпигу: зібрав цілком секретні матеріали на 200 внів обреші. Дозволом повернувся через 10 літ. У 1937-му виставив у Києві персональну виставку. Звісно, українські чекісти не знали, що він розвідник, і доставили в Москву: з'явився, мовчав, контррозвідково-націоналістичний художник. Московські чекісти вперше перевірили й одного донощика розстріляли, іншого — вигнали з НКВС. Глушенко про це не знав. Після підписання пакту Молотова-Ріббентропа він поїхав на виставку радянського мистецтва в Берліні. Має, звісно, й інші завдання і виконав їх. Давно, що він не збув підписати Глушенковий альбом восени 41-го, коли було не до таких дрібниць. Потім альбом знов опинився в КДБ, і від нього лишилися тільки один аркуш, згаданий на початку. А Глушенко помер 1977 року й похований на Байковому цвинтарі.

Сарген ТЕМБЕЛЬ.

Шведська компенсація за рабську працю

Відомий шведський концерн «СКФ», один з провідних у світі виробників шарикопідшипників, прийняв рішення внести кошти у фонд виплати компенсації колишнім переміщеним особам, яких у роки другої світової війни використовували як рабів на примісхоловних підприємствах у фашистській Німеччині.

Керівник служби інформації «СКФ» Ларс Мальмер не назвав точної суми грошей, але шведська преса повідомляла, що влітєть про 9 мільйонів крон (трохи більше 1 мільйона доларів). Ларс Мальмер каже, що не знає, скільки переміщених осіб працювало на дочірньому підприємстві «СКФ» у німецькому Швейнфурті. Посилається він на те, що обліковий книжечка було знищено під час нальоту авіації союзників на Німеччину.

Шведська телеграфічне агентство «ТТ» пише з цього приводу, що близько як 90 колишніх українських військовополонених зверталися до «СКФ» з вимогою про виплату компенсації, однак у шведському концерні повідомили, що концерн не має

справ з колишніми військовополоненими. Там кажуть, що кошти, які видаються, перелічуються до загального фонду, котрий розподіляється між усіма, хто ліній живився з переміщених осіб або серед родин померлих таких осіб. ЗМІ нейтральної Швеції нагадує, що в роки другої світової війни гітлерівці зігнали до Німеччини близько двох мільйонів рабів з окупованих країн. Вони безплатно працювали на шведських підприємствах, що діяли у Третюму рейху. Німечка військовою промисловістю активно використовувала, зокрема, шарикопідшипники «СКФ». Вони застосовувалися у виробництві танків, гармат, літаків тощо.

Марат ЗУЄКО. Гельсінкі.

Універсальний солдат

Армія США розробила прототип електронного еквіпування солдатів майбутнього. До цього еквіпування входить мініатюрний комп'ютер, приймач Глобальної навігаційної супутникової системи, мобільний телефон і супероб'єктив «Вайпер», він же лазерний далекомір. Вони діють як одна система з складною назвою «Єдина система інформації цифрової інтеграції». У перші шість років виробництва ці системи внаслідок навантаження на базі «Форт-Полк», де розміщено Об'єднану центральну підготовчу армію. Під час майбутньої пентогої стратегії передбачено створити умови футуристичної війни.

Один комплект ЄСІШ коштує поки що дорого — майже 30 тис. дол. Головний елемент цього електронного еквіпування — персональний комп'ютер розміром трохи більше за футку цигарок. Його створено на основі швидкоплинної мікропроцесора «Пентіум-П» потужністю 233 мегагерц. Він має 32-мегабайтний твердий диск і сенсорний екран на різних кристалках. З допомогою прибічка ДД-пін-світ майбутнього протягом кількох секунд зможе визначити географічні координати місця, де він перебуває. А з допомогою далекоміра — встановити точку цільового та злітати до якоїсь цілі. Всі ці дані автоматично надходять до комп'ютера, який тут-так видає координати даної цілі на екран і через мобільний телефон — також автоматично — справовує їх на комп'ютер командирів і штабів.

Отже командувачам постійно має уникати про те, де перебувають його підкорені та сили противника. Мало того, ще і зворотний зв'язок. На екран персонального комп'ютера будь-якого солдата або всього підрозділу може бути передана інформація з позначеним розташування противника.

Система ЄСІШ, звісно, має й недоліки. Наприклад, уразливість від електромагнітних перешкод, які може створювати на полі бою противник. Не можна не згадати й на те, що так електронне еквіпування може потрапити до рук ворога.

Ветеранський інтернаціонал у Москві

Саме так можна назвати пансіонат № 1 Управління соціального забезпечення Москви, де мешкають ветерани Великої Вітчизняної війни — представники багатьох народів і національностей. Йосип Іванович Моска (на знімку) — угорець. 1911 року його батьки, угорські комуністи, емігрували до Сполучених Штатів. Там у 1915-му й народився Йосип Моска. 1928-го його сім'я отримала політичний притулок у СРСР. Щоправда, 1937 року його батька заарештували як шпигуна. У сталінських таборах він загинув. А ось Йосип Іванович усю війну літав на «малых» літаках, забезпечував фельд'єгерський зв'язок. А коли небо стало недоступним, любов до нього переніс на мольберти...

До речі, у пансіонаті організовують виставки його робіт, і не тільки його. Завдяки енергійності ради ветеранів у пансіонаті проходять конкурси самодіяльності й навіть танцювальні вечори. А голова ради ветеранів Наталя Сергіївна Любченко взагалі незамінна людина: і зіграє, і пісню заспіває, і станцювати може. Людина — укрка. Завсім молодесенькою пішла вона з села на Луганщині на фронт. Так складалося, що тепер вона в іншій державі. Але свою батьківщину згадує часто. Та й земляків у пансіонаті чимало.

Виктор ОЗЕРОВ (ДІНАУ).

Спочатку було слово. Робера Шумана

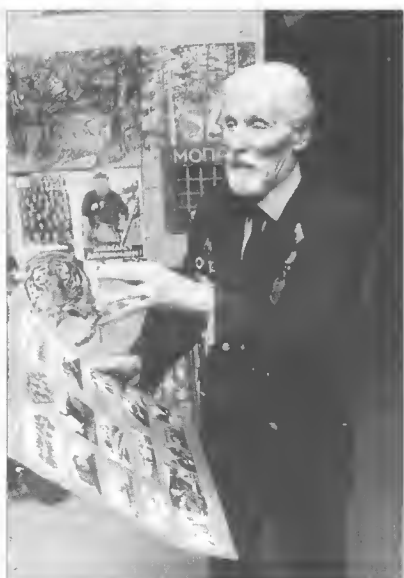
На відміну від нас західноєвропейці відзначають перемогу над фашизмом 8 травня. Але й 9 травня є для нас важливим днем. 1985 року, під час Міжнародного саміту Європейського союзу, було ухвалено святкувати цей день як День Європи. І причини на те були вагомі.

Річ у тім, що 9 травня 1950 року зроблено перший крок у напрямі створення ЄС. Коли через посилення протистояння між Заходом і СРСР над Європою нависла тінь третьої світової війни, міністр закордонних справ Франції Робер Шуман проголосив: «Ми у світі не може бути безрозсудні без доказання творчих зусиль, адекватних небезпеці, що існує для миру в усюму світі. Об'єднавши разом основні виробничі процеси та створивши нову високу інституційну рішення з'являються Франції, Німеччині та інші країни, що приєднуються, як пропозиція наблизити нас до першого конкретних кроків у напрямі створення Європейського союзу, заданим якого є збереження миру». Шуман запропонував створити національну європейську організацію, на яку було 5 покладено керівництво вугільною та металургійною промисловістю, газулами, що становили на той час основу військової машини. А країни, до яких він звернувся — Франція й Німеччина, були заперек вороги під час другої світової війни.

Діє того ж дня декларав Шуман, на виповнився 50 років Європейського союзу давно відбувся, і нині він — найпотужніша європейська організація з позашляхетними планами. Як, на щастя, не є вже настільки загрозлимою війною.

Діє того ж дня декларав Шуман, на виповнився 50 років Європейського союзу давно відбувся, і нині він — найпотужніша європейська організація з позашляхетними планами. Як, на щастя, не є вже настільки загрозлимою війною.

Організатори конференції — Київський Національний державний університет імені Тараса Шевченка та Відійний університет Брюсселя (Бельгія). Обидва університети надіють Програм Європейського союзу Таїс, НАТО, Міжнародний фонд «Відродження», фонд Фларіха Еббота, Комуніст Франсуа, фонд Реджон де Біхель, Капітал CERIS і CURI (Бельгія).

До уваги акціонерів

ЗАТ «Черніський меблевий комбінат» повідомляє про зміну дати проведення загальних зборів акціонерів з 24 травня на 20 червня 2000 року.

- Порядок денний:**
1. Звіт дирекції товариства за підсумками роботи за 1999 рік.
 2. Звіт ревізійної комісії.
 3. Переоцінка органі управління і контролю товариства (сповістержної ради, дирекції, ревізійної комісії).
 4. Вирішення питання про реорганізацію товариства.
 5. Внесення змін до Статуту.
- Місце проведення зборів: м. Черкаси, вул. Чигиринська, 15, акційний зал комбінату.
- Початок зборів — 10.00.
- Початок реєстрації — 8.30.

Акціонерне общество открытого типа «Бурин»

сообщает, что 20 июня 2000 г. в 14.00 состоится общее собрание акционеров по адресу: 83011, Донець, ул. Кирова, 14, Т. 1.

Регистрация акционеров с 12.00 до 13.45 при себе иметь паспорт или другой документ удостоверяющий личность.

- Повестка дня**
1. Отчет Проводителя Правления ОАО «Бурин» о результатах финансовой деятельности за 1999 год. Перспективы развития на 2000 год.
 2. Отчет Проводителя Ревизионной комиссии.
 3. Отчет Проводителя Наблюдательного Совета.

4. Утверждение годовых результатов деятельности и распределение Ревизионной комиссии.

5. Утверждение новой редакции Устава ОАО «Бурин» и положений.

Правление ОАО «Бурин»

Наблюдательный Совет АК «Антаритика»

сообщает о переносе собрания акционеров, объявленного ранее на 17 мая 2000 г. в связи с необходимостью доработки документов и уведомлений акционеров о том, что общее собрание акционеров состоится 23 июня 2000 г. в 10.00 по адресу: г. Львів, вул. Гетьманська, 3 (помещение театра им. М. Вологодина).

- Повестка дня:**
1. Отчет генерального директора о результатах работы АК «Антаритика» за 1999 г. и перспектив развития в 2000 г.
 2. Отчет наблюдательного совета.
 3. Отчет ревизионной комиссии.
 4. Утверждение результатов хозяйственной деятельности за 1999 г.
 5. Создание дочерних предприятий, филиалов и представительств.
 6. О вступлении АК «Антаритика» в качестве участника (акционера) в хозяйственные общества.
 7. О выходе дивидендов за 1999 г.
 8. Лицензия дочерних предприятий, филиалов и представительств.
 9. Внесение изменений и дополнений в устав АК «Антаритика».

Регистрация акционеров — с 8.30 до 9.45 в день проведения собрания.

Для регистрации при себе необходимо иметь паспорт и сертификат акций.

Контактный телефон: 23-74-00.

Арбитражный суд Сумської обл. (40003, м. Суми, вул. Рибалька, 2) порушено справу № 1159/10/14 від 27.04.00 р. про банкрутство закритого акціонерного товариства «Суминамвол» (40020, м. Суми, пр-т Курський, 147, р/р 2600030016 в УОД СУСЄ УОД МФО 337018, тел. 093080117).

Розпорядник майна — Лисенко Сергій Іванович, ліцензія № 000149 видана 26.01.2000 р. Заяви кредиторів приймаються у місячний строк з дня публікації.

Арбитражный суд Києва (01030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушено справу № 15/141-6 від 26.04.2000 р. за позовом малого державного підприємства «ТБЕЛ» Мінерного України про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю науково-виробничого підприємства «Екостром» (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 43-6).

Розпорядник майна — Духанова Лариса Василівна, ліцензія № 000193, тел. 570-78-18.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01033, м. Київ, вул. Жилянська, 43-6, тел. 220-56-27.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (95000, м. Симферополь, вул. К. Маркса, 18) порушена справа № 2-9/357/00 про банкрутство ЗАТ «Амвир» (95100, м. Феодосія, вул. Комаровського, 2), ліцензія на торговельно-роздрядний рахунок 2600710210071 в Центральному відділенні АКБ «Укрспецбанк» МФО 30619, ЗКПД 1345574 (50000, м. Кіровоград Ріг, м. Прир. 29-а).

Розпорядник майна — Сисенко Володимир Миколайович, 95100 м. Феодосія, вул. Перемог, 8, х. 1, ліцензія № 000266.

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Линиядоходной комиссии АО «Херсонский ЦБК»

предлагает к реализации имущество предприятия — банкрот.

1. Фабрика кроющих бумаг с остаточной балансовой стоимостью — 4 565 170 грн.
2. Фабрика фильтровальных бумаг с остаточной балансовой стоимостью 10 532 893 грн.
3. Сырье и материалы (применяемые в производстве бумаги).
4. Оборудование (не участвующее в основном технологическом цикле), запасные части и комплектующие.
5. Производственные помещения и промышленные площади.
6. Объекты вспомогательного производства:
 - подсобное хозяйство (животноводческий комплекс) с остаточной балансовой стоимостью — 2 007 355 грн.
 - комплекс ремонтной службы с остаточной балансовой стоимостью 716 908 грн.

ТЭС с остаточной балансовой стоимостью 5 385 887 грн.

— стрелочный комплект (РБУ, РСО, хозспособ) с остаточной балансовой стоимостью — 952 257 грн.

— автотранспортный цех с остаточной балансовой стоимостью 947 537 грн.

— железнодорожный цех с остаточной балансовой стоимостью — 2 314 780 грн.

— цех шпиртовой с остаточной балансовой стоимостью 522 241 грн.

7. Детский оздоровительный лагерь в п. Лауринское Херсонской обл. с остаточной балансовой стоимостью 281 813 грн.
8. База отдыха в п. Лауринское Херсонской обл. с остаточной балансовой стоимостью 134 769 грн.
9. Профилакторий (на территории комбината) с остаточной балансовой стоимостью 306 383 грн.
10. Объекты неоконченного строительства с балансовой стоимостью 14 800 000 грн.

Обращаться по адресу: Херсонская обл., г. Пюрпунік ул. Гвардейская, 103, тел.(05542) 2-23-67, факс: (05542) 2-26-98.

BAT «Тексталь-Центр» повідомляє, що 23 червня 2000 року о 14 годині відбуватиметься загальні збори акціонерів в приміщенні актового залу BAT «Над» за адресою вул. Комарова, 1 (1 поверх).

- Порядок денний:**
1. Затвердження інформації Правління про фінансово-господарську діяльність підприємства.
 2. Внесення змін до установчих документів.
 3. Затвердження договорів.
 4. Вибори Правління.
 5. Різнє.

Для участі у зборах мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів — нотаріально завірене довірчє.

Правління BAT.

Арбитражный суд Харьковской области (адрес 16-398/17-72) 19 апреля 2000 года признал банкротом и открыл ликвидационную процедуру в отношении Общества с ограниченной ответственностью научно-производственной фирмы «ЮТ-ТВ, ЛТД» (почтовый адрес: 61003, г. Харьков, ул. Кооперативная, 26, код ОКПО 14097457, банковские расчетный и кассовый счета 260043035002 в ХО АО «Укринбанк» г. Харьков, МФО 351243). Ликвидатором назначен Таранов Сергей Иванович. Кредиторы, имеющие денежные требования к ООО «ЮТ-ТВ, ЛТД» в месячный срок со дня опубликования настоящего объявления могут обратиться с письменным заявлением в арбитражный суд Харьковской области, расположенный по адресу: г. Харьков, площадь Свободы, 5, Госпром, 8 ползета.

ТОВ «Автоспецбуд»

повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця по тел. 463-94-39.

BAT «Кав'юнь»-Подільський приладобудівний завод пропонує: Теплоізоляційні утеплювачі УВТ-01 «Степін» Д115-1000 мм, протері переносні та стаціонарні — цини догори.

Блоки управління електронапіями БУЕП-5 для компресорних газорозподільних установ, газорозподільні — 822 грн.

редуктори типу з діаметром ДВД — 3 — 102 грн.

Фільтри повітря ФВ-6, ФВ-26 — 35 — 40 грн.

Фільтри газів повітря (ФГБ-4А), БМ-3, УМ-3/дог 30 — 72 грн.

терморегулятори кімнати — 66 грн.

Фільтри повітря ФВ-6, ФВ-26 — 35 — 40 грн.

пристрій терморегулюючий ТУДЗ М-12 (60°C/1000°C) — 108 — 618 грн.

пристрій терморегулюючий ТДЗ АМ-2 — 8М1 — 189 грн.

датчик реле теплового розширення — 22 грн.

Побутові електроапарати жарочі «Піппі» — 160 грн.

— 180 грн.

Електропідігрівачі електричного опалення — 126 грн.

Електропідігрівачі — 52-90 грн.

Електродвигуни — 2-зона.

Амперулі для зминок банків — 12-15 грн.

Телефони: (03849) 32-2-23, 3-90-20, 63-1-07.

Факс 33-2-03.

Позачергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Уніфін»

відбудуться 23 червня 2000 року о 15.00 за адресою: Київ, проспект Перемоги, 65, у конференц-залі BAT «Камет».

Регистрація акціонерів відбуватиметься з червня 2000 року з 8.00 до 14.00 за місцем проведення зборів.

- Порядок денний:**
1. Внесення змін до статуту товариства, згідно з вимогами діючого законодавства.
 2. Затвердження основних положень, що регламентують діяльність товариства.
 3. Перевибори голови та членів правління товариства.
 4. Перевибори членів сповістержної ради товариства.
 5. Перевибори членів ревізійної комісії товариства.
 6. Затвердження реєстратора, що веде реєстр власників іменних цінних паперів товариства.
- Для участі у зборах акціонерів при собі необхідно мати паспорт, а представникам акціонерів — паспорт та довіреність на право представити інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлену згідно з діючим законодавством.
- Пропозиції щодо позачергових загальних зборів надсилайте за адресою: 49094, Дніпропетровська, а/с 1555.

Компанія «Океаніал Менеджмент, ПТД».

До уваги акціонерів

ЗАТ «Черніський завод ДСП» повідомляє про зміну дати проведення загальних зборів акціонерів з 24 травня на 20 червня 2000 року.

- Порядок денний:**
1. Звіт дирекції товариства за підсумками роботи за 1999 рік.
 2. Звіт ревізійної комісії.
 3. Переоцінка органі управління і контролю товариства (сповістержної ради, дирекції, ревізійної комісії).
 4. Вирішення питання про реорганізацію товариства.
 5. Внесення змін до Статуту.
- Місце проведення зборів: м. Черкаси, вул. Чигиринська, 15, акційний зал комбінату.
- Початок зборів — 15.00.
- Початок реєстрації — 8.30.

До уваги акціонерів

BAT «Київське фабричне підприємство» Правління BAT повідомляє про проведення 7 липня 2000 року чергових загальних зборів акціонерів, які відбуватимуться за адресою: м. Київ, вул. Машиністської, 8 в актовому залі ПТУ-9.

- Порядок денний:**
1. Звіт голів Правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 рік. Затвердження звіту та балансу за 1999 рік.
 2. Звіт ревізійної комісії.
 3. Про планові нормативи розподілу прибутку на 2000 рік.
 4. Прийняття Статуту у новій редакції.
 5. Перевибори Правління.
 6. Перевибори сповістержної ради.
 7. Перевибори ревізійної комісії.

Для участі в зборах акціонеру необхідно при собі мати документ, що посвідчує особу, для представників оформлене довіренчє.

Додаток за телефоном: 573-44-80.

Правління BAT

«BAT Черніський завод «Індустрія» повідомляє, що до порядку денного загальних зборів акціонерів надруковано в газеті «Голос України» № 36 від 30 березня 2000 р. висновок доповіді пункт 7. Зміст та затвердження до Статуту».

Правління.

Арбитражный суд Харьковской области (61022, м. Харків, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й під'їзд) порушив справу № 11793/7-74 від 13 березня 2000 р. про банкрутство Новоодоляко-го РССТ «Гетьманський» (61320, Харківська область, п. Нова Водолага, вул. Чекова, 9, п/р 2600130176 в Новоодоляко-му відділенні «Одесабанк» № 2854, МФО 352000, код 168246).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Сумської області (24400, м. Суми, вул. Рибалька, 2) за позовом АТ «Агро-технізація» порушив справу № 1656-10/113 про визнання банкрутом дочірнього господарюючого отримувача-розробника підприємства «Господар» Юрчинська адреса 41800, м. Білопілья Сумської області, вул. П. Вані, 54, розрахунковий рахунок 2600130100121 в «Одесабанк» № 3231, м. Білопілья, МФО 33100, код 12810610.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (г. Днепропетровск, ул. Кудрявская, 1а) порушил справу № 6/15-281/99 про банкрутство Дочернего предприятия Жизинно-Коммунального Контроля открытого акционерного общества «Строительско-монтажный» № 174 (г. Днепропетровск, ул. Болшевникова, 20), р/р 2600230160499 в Красногвардейском отделении ПИБ, МФО 305383, код ОКПО 14024610.

Претензії кредиторів і заявляння санаторів приймаються судом на протязі одного місяця со дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Сумської області (м. Суми, вул. Рибалька, 2) порушив справу № 4166-10/343 про банкрутство Свеського міського спеціального товариства юридична адреса 41226, Сумська обл., Ямпільський район, смт. Свеса, вул. Чекова, 9, р/р 2600240555006 Дирекція агропромислов «Україна» в Сумській області м. Суми, код МФО 337063.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Луганской области (м. Луганск, пл. Героев Великой Втчизинной войны, 3-а) порушив справу № 12/1186 про банкрутство Акционерного товариства закрытого типа «Луганский завод фруктово-миснеральных вод» (м. Луганск, вул. К. Лібкнехта, 16, р/р 2600600100410 в ЛФ АО «Брок-бізнесбанк», МФО 33460, код 05401152).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст.546; 1998 р., № 11-12, ст. 41):

1) у пункті «а» частини першої статті 27 слова «чи створення небезпеки для здоров'я людей» виключити;

2) у частині першій статті 32 слова «шкідливого впливу забруднення навколишнього природного середовища на здоров'я людей» замінити словами «шкідливого впливу забруднення навколишнього природного середовища»;

3) у частині першій статті 33 частину першу викласти в такій редакції:

«Екологічні нормативи встановлюють гранично допустимі викиди та скиди у навколишнє природне середовище забруднюючих хімічних речовин «заїзду допустимого шкідливого впливу на нього фізичних та біологічних факторів»;

4) частину третю викласти в такій редакції:

«Екологічні нормативи повинні встановлюватися з урахуванням як загальної санітарно-гігієнічної та санітарно-протієпідемічної правил і норм, так і спеціальних нормативів»;

5) частину шосту слова «Міністерством охорони здоров'я України» виключити;

6) частину п'яту статті 52 викласти в такій редакції:

«Перспективні та агрохімікатів, дозволяючи використання в Україні, регламентів їх застосування, а також шоренні доповнення до нього виключаються в установленню законодавством порядку»;

7) у тексті Закону слова «Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України» та «Міністерство охорони здоров'я України» в усіх відмінках замінити відповідними словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів» та «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я» у відповідних відмінках.

8) у частині першій статті 10 (Закон України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 526; 2000 р., № 10, ст. 79):

пункт 12 доповнити словами «зайнявши контроль за утриманням у належному технічному стані та чистоті доріг, вулиць, майданів»; пункт 26 доповнити словами «примення тварин у домашніх умовах, а також контролювання утримання в належній чистоті територій дозвіл і прибудинкових територій у містах та інших населених пунктах»;

9) статтю 8 Закону України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст.

650) після слова «культури» доповнити словами «охорони здоров'я»;

10) пункт 8 статті 17 Закону України «Про споживчу кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 30, ст.414; 1993 р., № 29, ст.308) після слова «антимонопольного» доповнити словами «санітарного та природоохоронного», а слово «і санітарно-екологічного» виключити;

11) абзац другий пункту 1 статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 6 квітня 1993 року № 30-93 «Про державний нагляд за дотриманням стандартів, норм і правил та відповідності до них» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 23, ст.247) доповнити реченням такою змістом: «Нагляда за дотриманням вимог санітарно-гігієнічних і санітарно-протієпідемічних правил і норм у стандартах та інших нормативно-технічних документах здійснюють органи та установи державної санітарно-епідеміологічної служби»;

12) у Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 10, ст.43; 1996 р., № 5, ст.18; 1998 р., № 2, ст.6):

1) пункти «а» та «б» частини шостої статті 12 викласти в такій редакції:

«а) оперативне інформування телеглядачів і радіослухачів про суспільно-політичні та інші події в Україні і за кордоном, про називаються події та ситуації, що становлять загрозливі життю і здоров'ю населення, розповсюдження офіційних повідомлень, роз'яснення рішень органів законодавчої, виконавчої та судової влади»;

«б) створення та розповсюдження екологічних, публіцистичних, культурно-освітніх, мистецько-гігієнічних, наукових, навчальних, розважальних, спортивних програм, а також програм для дітей та юнацтва»;

2) у тексті Закону слова «Державний орган забезпечення і радіомовлення України» в усіх відмінках замінити словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань телебачення і радіомовлення» у відповідних відмінках.

3) у тексті Закону слова «Державний орган експертизи» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 8, ст.49):

1) у статті 1 слова «та здоров'я людей» виключити;

2) у статті 5:

у пункті 3 слова «санітарних норм» виключити;

у пунктах 4 і 5 слова «здоров'я людей», «і здоров'я людей» виключити;

3) у статті 7 слова «створення загрози здоров'ю людей», «та здоров'я людей» виключити;

4) у статті 8:

у частині першій слова «а небезпеки для здоров'я людей» виключити, а слова «чи вплив» замінити словами «чиого впливу»;

у частині другій слова «і здоров'я людей» виключити;

5) пункт 2 статті 9 виключити;

6) у частині першій статті 10 слова «та здоров'я людей» виключити;

7) у частині першій статті 13 слова «Міністерства охорони здоров'я України» виключити, а слово «іх» замінити словом «або»;

8) у пунктах 4 і 5 частини першої та частині другої статті 14 слова «та здоров'я людей», «та здоров'я людей» виключити;

9) у пункті 1 частини першої статті 15 слова «здоров'я населення» виключити;

10) у статті 20 слова «а також органи та установи Міністерства охорони здоров'я України» та виключити;

11) у пункті 1 статті 32 та пункті 1 частини першої статті 34 слова «здоров'я людей», «і здоров'я людей» виключити;

12) у пункті 1 статті 37 слова «Міністерства охорони здоров'я України» виключити;

13) у частині третій статті 43 і пункті 3 частини першої статті 50 слова «здоров'я людей», «та здоров'я людей» виключити;

14) частину другу статті 51 після слова «загрозливо» доповнити словами «згода на обов'язковість якого падає Верховною Радою України»;

15) у тексті Закону слова «Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України» та «Міністерство охорони здоров'я України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів» та «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я» у відповідних відмінках, а слова «народних депутатів» виключити.

8. Статтю 6 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 18, ст.78; 1998 р., № 2, ст.4; 1999 р., № 12, ст.49; 1999 р., № 4, ст.35) і зміни, внесені в цей Закон України від 22 лютого 2000 року № 1489-III) доповнити пунктом 30 такого змісту:

«30) державне обов'язкове особисте страхування працівників державної санітарно-епідеміологічної служби на випадок хвороби або професійного захворювання, здійснюваний під час виконання службових обов'язків»;

9. У статті 22 Закону України «Про загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 28, ст.230):

в абзаці другому частини другої слова «і несуть відповідальність за дотримання санітарно-гігієнічних і санітарно-протієпідемічних правил і норм»;

10. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім пункту 3 статті 8 Закону України «Про страхування», який набирає чинності з 1 січня 2001 року.

Президент України Л. КУЧА.

м. Київ, 6 квітня 2000 року. № 1642-III

Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Аргентинської Республіки про провадження членів його підприємств дипломатичних представництв та працівників консульських установ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України постановляє:

Полуу Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Аргентинської Республіки про представництві членів своїх підприємств дипломатичних представництв та працівників консульських установ, підписану 29 квітня 1999 року в м. Буенос-Айрсі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛОЦЬ.

м. Київ, 20 квітня 2000 року. № 1691-III

Спорт

Комітет

Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму

інформує:

Відповідно до вимог декларації «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» 14 квітня 2000 року у Верховній Раді України проведено парламентські слухання про становище молоді в Україні. «Соціальне становище молоді як один із головних чинників підвищення добробуту народу». Ставиться за мету оцінити реальний стан діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій щодо реалізації державної молодіжної політики, розв'язання найгостріших молодіжних проблем — безробіття, реалізації права на освіту, профілактики правопорушень та злочинності тощо.

Комітет звертається до всіх, кому небайдужа доля молодого покоління: наслідати свої пропозиції до слухачів на адресу: 01019, Київ, вул. Юр'євського, 5, Верховна Рада України, Комітет з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму.

З повагою
голова Комітету Валерій БОРЗОВ.

■ Київ

Чемпіонат на Хрещатику!

У День футболу відбувся перший в історії вітчизняного спорту дитячо-юнацький турнір вуличного футболу. На імпровізованому полі, на майдані Нєкрасівської площі, зімагло 128 команд. Керівств виборів «Орion».

Ініціатором проведення турніру стала Федерація футболу України та її ексклюзивний агент СІП «Український футбол інтернєт». Багато зробили для того, щоб у дітей відбулося свято, Київська міська держадміністрація, відомі компанії і фірми: «МакДональдс», «Кока-Кола», дистрибутор «Піч» — а також керівник «Транс України Інтерспорт».

Старт — у Києві, фініш — у Парижі...

Двадцятип'ятиріччя відкриття у складі восьми футбольних команд сьогодні і завтра відомі участь у першому розіграші в Україні Кубка Дніпро. Переможцям турніру представитимуть ишу державу на всесвітніх змаганнях з такою самою назвою наприкінці травня в Парижі.

Голов турніру у столиці Франції — «Півір у своє мріні». Назву кубовим змаганням дала іша держава на всесвітніх змаганнях з такою самою назвою у світі виробник молочних продуктів, у тому числі відомий йогурт з янинами культурами.

■ Санкт-Петербург

Тепер — за виживання

І в заперковому матчі першого етапу чемпіонату світу з хокею Європа поступилася. Після рау команді Латвія — 1:2. Тепер наша команда змужна боротися за право залишитися в європейській групі. Сьогодні вночі грає з нідерландцями. Завтра з французями, а 9 травня — з командою Астрії.

■ Сочі—Київ

Футбольна сесія парламентаріїв

(Початок на 2-й стор.)

За українців, на чолі яких був народний депутат Олександр Кучеренко, виступав лише квартал майданів: Віталій Хмельницький, Андрій Бабіт, Іван Яремчук та Павло Богданов.

Футбол — чудова річ. Але важливо й те, що інші парламентарії мали владу: зустріли з колегами з інших країн. І це — велика користь.

Фото Георгій КОВАЛЬЧУК

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України постановляє:

1. Частину першу статті 5 Закону України «Про альтернативу (військову) службу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст.188; 1999 р., № 15, ст.86) доповнити словами «а також в патронатній службі в організації Товариства Червоного Хреста України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

3. Кабінету Міністрів України протягом місяця привести свій нормативно-правовий акти у відповідність із цим Законом.

м. Київ, 6 квітня 2000 року. № 1630-III

Привіт, дорогенька вчучо!
Фото Вадима ЛІСНОГО.

Вклонімося низько героям

10 липня 1941 року завоююючи підійшли до річки Ірпін. Вивисла загроза Києву. Щоб зберегти намагання порога обійти місто з півночі, командування Південно-Західного фронту вирішило завдати рід французьких ударів.

З цією метою 15 липня війська 27-го стрілецького корпусу почали просування в районі Малин—Брусилів в напрямку Радомисль—Бердичів. В окремих місцях воєни повинні були оволодіти ділянками шосе Житомир—Київ, частково на відрізу Кочерів—Старий. 28-ма проєкт-стрільська дивізія входила до складу 27-го стрілецького корпусу і завдавала головний удар в бік села Небелівка. В авангарді йшов 144-й стрілецький полк. Було створено передовий загін на чолі з лейтенантом Шпеленком. 17 липня о 4-й годині загін наблизався до села Небелівка. Він мав завдання перерізати Дмитирське шосе між Небелівкою і Старишем (Брусилівський район Житомирської області) і утримувати цю ділянку до підходу підкріплень. До загону долазався вездосаперів та один гармата. Шпеленко розділив загін на дві групи і воєни розпочав засідку з обох боків шосе, по якому безсечно просувався фашистський військ на напрямку Києва.

Зав'язався бій. Фашисти кинули проти жменьки хоробрих бійців велику кількість піхоти та 26 танків. Загин, стріляючи шаленим вогнем ворога, пострілами з гармат, гранатами та пляшками із горючою сумішшю внів зладу 5 танків, знищив багато фашистів. Та сини були нерівні, танули ріді червоноармійців. Не залишали поле бою і поранені. Ліс — поруч, моєна було відступити й знайти порятуюток нам. Але вірність військовий присяги доладала сил. Більше десяти годин

тривав бій, гинули червоноармійці, закінчувались боєприпаси, а підмога не приходила. Тоді лейтенант Шпеленко відправив за підмогою політрука Миколу Романовича Сівченка, а поранених наказав вийти до лісу, але бакаючих не виявилось. Вони бились до останнього і майже всі полягли в іренивню бою. Залишилися один, поранений Дмитро Іванович Шпеленко об'язався гранатами, кинувся під ворожий так і підрівав його. Після загіб бей загону на полі бою залишилось 26 знищених ворожих танків та більше сотні фашистських солдатів. Шпеленко і розмова про його подвиги майже на добу просування німецько-фашистських військ в напрямку Києва. Іх подвиг можна порівняти з подвигом герої-партизанів біля Москви. Але, на жаль, ніхто з них не був нагороджений хай і посмертно. Микола Романович Сівченко, пробравшись до своїх, за ліною фронту, був декілька днів у сніг і Дмитро Іванович Шпеленка.

Можливо, в наших руках не буде квітти, аквітись низько і хвадною мовчанням відшлуге пам'ять славних героїв Батьківщини.

Київ.

Григорія ШУЛЬКЕВИЧ.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ на 8 — 14 травня

- ОВЕН.** Не варто вам пошастати роботами. Цього тижня виявиться всесвітній активіст. У суботу будьте обережні на роботі, від час дозволу. Усі ягоди слід відкласти.
- ТЕЛЕЗ.** У вас з'являється нові задатки врівноваженості. Активіст з'являється комерційно діяльним, купуйте яготинні речі. На вихідні не варто планувати яготинні, літні.
- СКОРПІОН.** Можна робити пропозиції, аристократичні зобов'язання. У вас з'являється несподіваний помічник.
- СТРЕЛЕЦ.** Спробуйте розширити сферу своїх пошуків, виявляйте сприйнятливість. Цей тиждень сприятливий для лікування. У яготинні не слід утримуватися з діловими яготинцями, і не з'являється копусу власну думку.
- КОЗЕРІГ.** Вам пошастять у коханні. Можете брати участь в азартних іграх і конкурсах. Для багатьох ризик буде успішним. У суботу пошастяться яро здоров'я, не дозволяйте собі нічого зайвого.
- ВОДОЛІЙ.** Можете починати ремонт, купувати чи будувати нове житло, а також купувати великі речі. Вам треба нестимно яришатися, не розсудливою є ні на чоту у яхніх аристократично поведінку літ.
- РИБИ.** У вас з'являється перексакція для особистого бізнесу. Виявляйте ініціативу, укладайте угоди, виривайте у ділових яготинців, одержуйте прохвальні звання.
- У суботу не слід яришатися гостям.

Народний календар

- 6 ТРАВНЯ** — Георгія, Юрія. Юрія шанували насамперед як захисника сибірських тварин.
- 8 ТРАВНЯ** — Марка. Мав бути тепло, тому казали: «На Марку не вярє, на яугні парк», а бабі в хаті жарко».
- Примітки травня**
 - Якщо жайворонки багато і дощ співать — утримайся аси погоди без опадів, якщо їх не чути від самого ранку — жеска ніде.
 - Зозуля аєсир прокувала хмарного ранку — рік буде врожайний, ясено вєсєра — на неорді.
 - Рідко раніше від яєси розустився — на сухе літо.
 - Прилетіли ластівки — поспішай закінчувати сльбу.
 - З'являються кілька веселок на небі — на тривалій теплій дош.

КРОСВОРД

По горизонталі: 4. Героїня культури, 5. Композитор, 10. Відома доведеним про банкрутство-сестер, 13. Записна станція, де кийські студенти стали проти більшовицької навали, 14. Народна казка, 15. Французький імператор, 16. Метал, що його додають у сплавні благородних металів для поліпшення їхніх властивостей, 18. Сивочіпний твар, 19. Прима ліній, що сполучає дві точки кінці ліній, 20. Український художник, 23. Веселити відомий учень Арістотеля, 24. Великий князь київський, прозваний Олександром.

По вертикалі: 1. Діричний ермояж багатьох творів Петарки, 2. Видатний біолог із села Іванівні на Харківщині, 3. Встановлені найвищим орґаном воєн правило, 6. Герой Бородинської битви, генерал грузинського роду, 7. Філософ, 8. Фавістич, який вивчає життя тварин, 9. Один із творів героїстичного роману Ф. Достоєвського «Біси».

Відповіді до кросвордо, надрукованого 11 березня

По горизонталі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По вертикалі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По горизонталі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По вертикалі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По горизонталі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По вертикалі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По горизонталі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

По вертикалі: 1. Гурко, 5. Сокл, 8. Білкі, 9. Лєтар, 10. Аскер, 11. Анкер, 12. Нама, 15. Бойко, 18. Пустовитов, 19. Рыбак, 22. Пірнє, 25. Робер, 26. Маска, 27. Акун, 28. Бойл, 29. Сімон, 30. Слуга, 31. Слуга, 32. Слуга, 33. Слуга, 34. Слуга, 35. Слуга, 36. Слуга, 37. Слуга, 38. Слуга, 39. Слуга, 40. Слуга, 41. Слуга, 42. Слуга, 43. Слуга, 44. Слуга, 45. Слуга, 46. Слуга, 47. Слуга, 48. Слуга, 49. Слуга, 50. Слуга, 51. Слуга, 52. Слуга, 53. Слуга, 54. Слуга, 55. Слуга, 56. Слуга, 57. Слуга, 58. Слуга, 59. Слуга, 60. Слуга, 61. Слуга, 62. Слуга, 63. Слуга, 64. Слуга, 65. Слуга, 66. Слуга, 67. Слуга, 68. Слуга, 69. Слуга, 70. Слуга, 71. Слуга, 72. Слуга, 73. Слуга, 74. Слуга, 75. Слуга, 76. Слуга, 77. Слуга, 78. Слуга, 79. Слуга, 80. Слуга, 81. Слуга, 82. Слуга, 83. Слуга, 84. Слуга, 85. Слуга, 86. Слуга, 87. Слуга, 88. Слуга, 89. Слуга, 90. Слуга, 91. Слуга, 92. Слуга, 93. Слуга, 94. Слуга, 95. Слуга, 96. Слуга, 97. Слуга, 98. Слуга, 99. Слуга, 100. Слуга.

Вітаємо!

Правління ДАК «Хліб України»

щиро і сердечно вітає працівників апарату компанії, довірлив підприємств та колегів працівників-ветеранів системи хлібопродуктів зі селітми і радичним святом — 55-ю річчю Перемоги над фашизмом у Великій Вітчизняній війні.

Бажаємо вам міцного здоров'я, теплих сонячних днів у житті, щедрого ужимку, миру на землі, квіта на столі.

Голова правління
Державної акціонерної компанії «Хліб України»
І. РІШНЯК.

Наступний номер газети вийде 11 травня ч.р.

Свідцтво про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 24.05.1994 р.

Гідів виходить 5 разів на тиждень

(юрія неліді я поведіли)
українською і російською мовами. Індекс 40955.
Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України»
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
т. 4311080.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Редактор номера Віталій СУДЯ.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Редактори: Олександр ВІЛІЙ, Леонід БРОВЧЕНКО,

Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДІБСЬКИЙ,

Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях
відповідальність несе рекламодатель.

■ Редакція не зобов'язана повідомляти пропозиції публікації.

■ За точність повідомлення фактів відповідальність несе автор.

■ Румунська не повертається.

■ Лікування з читачами — тільки на сторінках газети.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Бюс України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України:

01008, м. Київ-19,

вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції:

03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

телефакс — 224-72-54.

Відділ реклами — 441-86-50.

441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62;

E-mail: sekret@golos.relc.com